

Sjätte påsksöndagen – Sanningens Ande

Sanningen står inte alltid så högt i kurs. Ofta föredrar man att tala om ”min sanning”, eftersom man inte vågar tro på att det finns en sanning som gäller allt och alla, överallt och alltid. Det finns ett fint gammalt ord som man sällan hör idag: sanningslidelse. I vår individualistiska tid där *fake news* och konspirationsteorier växer upp som svampar ur marken, behövs denna sanningslidelse mer än någonsin. Jesus talar i dagens evangelium om att han skall ge oss ”en annan hjälpare, som skall vara hos er för alltid: sanningens Ande” (Joh 14:16-17). Mer än någonsin måste vi be Herren att han sänder oss denna sanningens Ande, som skingrar lögnens och förvillelsernas dimridåer. Sanningen måste få sin upprättelse och lysa upp vår värld, både den stora världen med alla dess problem och min egen lilla värld med dess pyttesmå problem. Det är bara sanningen som kan göra oss fria. Vi tror att Jesus Kristus är själva sanningen, som har kommit in i världen för att upplysa oss om allt som är sant och äkta och hjälpa oss att inte fastna i falskhet och lögn.

Thomas av Aquino har sagt att vi tror på Jesus eftersom det är sant. Om tron inte är sann, får vi inte tro. Tron är i första hand ett sanningskrav. Det måste vi komma ihåg. Genom trons gåva får vi del av Guds eget sätt att se på sig själv och på allt annat. Tron är en nåd, en gåva, som vi inte kan göra oss förtjänta av. Därför kan vi aldrig anklaga den som inte tror. Samtidigt måste vi ständigt vårda och fördjupa vår tro, eftersom den sätts ifråga både utifrån och prövas inifrån. Hela tiden måste vårt sätt att leva stå i samklang med vår tro. Det var den nåden vi bad om i dagens kollektbön: ”låt påskens glädje bära oss som firar dessa femtio dagar till åminnelse av Herrens uppståndelse, så att vårt liv blir ett med vår tro”. Det finns alltid utomstående, som anklagar oss kristna för att vårt liv inte står i samklang med vår tro. Tyvärr har de ofta rätt i sin kritik. Därför är det så viktigt för oss att i all ödmjukhet erkänna vår synd och brist och försöka leva mer och mer i överensstämmelse med vår tro. Gud kan ibland tala till oss genom oväntade munnar. Mycket av den kritik som riktas mot oss kristna och kyrkan bygger på att vi genom vårt sätt att leva döljer Kristus och hans budskap i stället för att yppa trons skönhet och sanning.

Petrus ger oss ett gott råd för hur vi skall bli mer genomskinliga för Kristus och så kunna leva vårt liv så att det blir ett med vår tro: ”Herren, Kristus, skall ni hålla helig i era hjärtan” (1 Pet 3:15). Vårt hjärta måste bli en trygg förvaringsplats för Kristi helighet, en helgedom där vi ständigt låter lovsång och tacksägelse strömma fram till hans ära. Då får vi också ett slags heligt förråd av hans barmhärtighet och sanning som vi sedan kan dela med oss av. Vi talar ibland om hjärtats renhet. Ingenting ont eller själviskt får nästla sig in och smutsa ner hjärtats renhet. Det

måste få vara en inre helgedom, där Jesu sanning och barmhärtighet är tryggt förvarade. Bara då kan vi bli i stånd att omsätta trons sanning i ord och gärning. Jesus uttrycker samma sanning på ett annat sätt: ”Om ni älskar mig, kommer ni att hålla mina bud” (Joh 14:15). Ordet bud står inte alltid så högt i kurs i våra dagar. Samtidigt är det vår stora skatt att Gud har anförtrott oss sina bud, både i det gamla förbundet och i Jesus själv. Som Jesu vänner får vi hans förtroende att förvalta hans bud, sätta dem i verket och så för alla förkunna den skönhet och sanning som ligger i att leva efter hans kärleksbud.

Det är sanningens Ande som skall hjälpa oss, så att vårt liv blir ett med vår tro. Ständigt på nytt måste vi be: Kom, helige Ande. Vi behöver denne Ande i livets allas omständigheter, så att vi kan göra det som är sant och rätt, gott och heligt. Människor har all rätt i världen att förvänta sig att vi kristna genom vårt liv uppenbarar sanningen för dem. Ofta kan det för dem vara den enda möjligheten att möta Gud i en sekulariserad omgivning. Om inte vi på något sätt kan ge dem en aning om Guds och trons sanning, får de aldrig en chans att öppna sig för Gud. Vi behöver alla växa i sanningslidelse, så att sanningen kan fördriva alla dimridåer, som förminskar verkligheten och stärker mörkrets och lögnens makter. Därför får vi med förtröstan lita på den hjälpare, som Jesus har givit oss, sanningens Ande - och alltid ropa på honom: Kom, helige Ande.